

Bayer Zsolt: Olvasgassuk Deák húsvéti cikkét!

2023 április 10. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Igazából kiegyeznének mi a mostani birodalmakkal is, ám sajnos jelenleg nincsen kivél

Százötvennyolc évvel ezelőt, 1865. április 16-án jelent meg a Pesti Naplóban Deák Ferenc húsvéti cikke, amelyet a kiegyezés szellemi alapvetésének, megalapozásának tart az utókor.

Kevés aktuálisabb írás van ma, mint Deák ezen munkája. Benne van minden, ami a mi számunkra is tanulság, benne van minden, amit a birodalmakról tudni kell és érdemes, benne van mindaz, ami szükségeltetne egy új kiegyezéshez, már ami Magyarország és a ma regnáló birodalmak (Egyesült Államok, EU) közötti viszonyt illeti.

Deák Ferenc így kezdi húsvéti cikkét:

„Azt mondja többek között a »Botschafter« april 9-i számában, hogy »a magyar történelmen egy elkülön? vágy vonul végig (Sonder-Zug), mely nemzedék?l nemzedékre száll, s ma éppoly elevenen él, mint száz évvel ezel?tt«.

Ha ezen elkülön? vágy alatt a »Botschafter« azt érti, hogy a magyar nemzet mindig h?en ragaszkodott saját alkotmányos önállásához, s mindig határozott ellenszenvvel viseltetett a hatalomnak s még inkább a hatalom némely kezel?inek azon törekvései ellen, melyek Magyarország alkotmányának mell?zésére, s?t megsemmisítésére s némileg az ország beolvasztására voltak irányozva, nincs okunk ellentmondani a »Botschafter« idézett sorainak; mert azon h? ragaszkodás s a beolvasztás elleni határozott ellenszenv csakugyan nemzedék?l nemzedékre szállt a magyarnál, s ma éppoly elevenen él, mint száz évvel ezel?tt, és ha a mindenható kegyelme t?lünk el nem fordul, élni fog még századok múlva is.”

Ezen felütés után – meggy?z?désem, hogy mindenki pontosan érti e sorok háttorzongató aktualitását külön magyarázat nélkül is – büszkén jelenthetjük a haza bölcsének, hogy reményei valóra váltak, s a mindenható kegyelméb?l „a beolvasztás elleni határozott ellenszenv” a mostani nemzedékben is elevenen él.

Deák ezt követ?en felhívja a Botschafter figyelmét arra a tényre, miszerint „ha a »Botschafter« az idézett sorokban oly elkülön? vágyat kívánt érteni, mely a végelszakadási törekvést foglalja magában, akkor kénytelenek vagyunk néhány szóval válaszolni állítására.”

Pontosan. A mai Magyarországnak s a jelenlegi (tizenhárom éve!) regnáló hatalomnak nincsenek „végelszakadási törekvései” sem az EU-tól, sem pedig az Egyesült Államoktól, csupán arról van szó, hogy nem t?rjük, mert soha nem t?rtük a beolvasztási kísérleteket s azt, hogy valamely birodalom megpróbálja reánk er?ltetni berendezkedését, életvitelét és életstílusát, továbbá alkotmányos berendezkedését.

„Több szomorú korszakot lehetne idéznünk e részben a magyar történelemb?l bizonyágául annak, hogy az elégyüetlenségnek s a bizalom megrendítésének nem a magyar nemzet volt az oka” – folytatja Deák az írást, s hozza is a történelmi példákat:

„Alig volt szomorúbb korszak Magyarországra nézve, mint azon tizenegy év, mely az 1681-i országgy?lést megelőzte. Nem említve a vérontást, egyes személyek politikai és vallási üldöztetését, csak azt emeljük ki, hogy ezen id? alatt az ország alkotmánya hatályon kívül tétetett, s az ország idegen helytartónak kormányzatára bízott. [...] S mid?n az ebb?l származott keser?ség mindinkább növekedett, I. Leopold maga volt az, ki az alkotmány elleni rendeleteket megszüntette, s az 1681-i országgy?lésen ismét teljesen és sértetlenül visszaállította a magyar alkotmányt. [...]

A XVIII. század elején véres belháború folyt Magyarországon, mely belháborúnak oka vagy legalább el?mozdítója volt nagy részben az osztrák államférfiaknak a magyar alkotmány ellen intézett újabb törekvése. A szatmári békekötés vetett véget ezen belháborúnak, azon békekötés, mely az ország alkotmányos szabadságát újabban ismét biztosította. [...]

1780 után II. József ismét félretette az ország alkotmányát, s némely osztrák államférfiak régi tervei szerint Magyarország beolvasztását vagy legalább alkotmányos önállásának teljes megsemmisítését t?zte ki célul. De ? maga visszavonta élte végnapjaiban rendeleteit, s utódja, II. Leopold, az ország rendeivel egyetértve, nemcsak visszaállította ismét a magyar alkotmányt, hanem újabb célszer? törvényekkel meg is er?sítette azt.”

Ezt követően Deák idézi Klemens Lothar Wenzel Metternich-Winneburg herceget, aki ezt a tanácsot adta a császárnak:

„Ha Felsőged Magyarországot könnyen és jól akarja kormányozni, kormányozza azt saját alkotmánya szerint.” S e példából Deák lesz?ri a legfontosabb tanulságot: „[...] hogy valamikor Magyarországon súlyosabb megalégedetlenség mutatkozott, és ezen megalégedetlenség bizalmatlanságot s talán különválási vágyakat is ébresztett, azt majd mindig az osztrák államférfiaknak a magyar alkotmány mell?zésére intézett tanácsa és törekvései okozták, s mindig a fejedelmeknek lelkiismeretes igazsága és mélyebb belátása orvosolta a bajt, állította helyre ismét a bizalmat és ragaszkodást.”

Jelen pillanatban az EU és az Egyesült Államok államférfiúi (eh, mit, törpéi!) az örök és legrosszabb birodalmi reflexeknek engedelmessé akarják megmondani, el?írni nekünk, hogy miképpen is kellene élnünk. ?k akarják ránk kényszeríteni azt az életformát – a woke-ideológia elmebajától kezdve a neomarxizmus jól ismert szellemi-lelki sivatagán át az LMBTQ hideglel?s és egyre undorítóbb ?rületéig –, amelyr?l amúgy elfelejtették megkérdezni a saját népeket is.

Mert nincs itt semmiféle népakarat vagy kinyilatkoztatás, pusztán egy reggel arra ébredt a nyugati világ, hogy minden, ami „rég”, az pokolra való, a múltat végképp el kell törölni, a m?veket át kell írni vagy be kell tiltani, a neomarxizmus ürességébe kell csomagolni ugyanazt a rothadásnak indult kapitalizmust, hogy fel kell számolni az ember minden identitását, ami emberré teszi, vagyis nincs többé sem vallási, sem nemzeti, sem nemi identitás, az anya helyett „szülést végz? személy” van, Michelangelo Dávidját szám?zik az iskolából, mert „pornográf”, helyette hatodikos kisgyerekeknek tartanak képekkel gazdagon illusztrált el?adást az anális és az orális szexr?l, n?nek öltözött szakállas, sz?rös szörnyetegek olvasnak fel kiherélt és átfirt meséket, n?i úszódresszbe bújt százkilencven centis homunkuluszok nyerik meg a n?i úszóversenyt, miközben kilóg a heréjük, a lovaglást meg betiltják, az egyetemi campusokon idegbeteg, semmirevaló idioták rohangálnak körbe-körbe, tüntetve minden normalitás ellen, aztán felkeresik a „safe space”-eket, mert nem bírják elviselni Shakespeare drámáit, ugyanezeneken az egyetemi campusokon egyszer?en betiltják a szólásszabadságot, s ezt kell ezután szólásszabadságnak és demokráciának hívni, börtönbe vágandó Lenin-fiúk rohangálnak a nagyvárosok utcáin, hogy vascsövekkel verjenek félholtra nekik nem tetsz? embereket, a BLM megvalósítja a fehérek elleni legocsmányabb rasszizmust, miközben a hatalom birtokosai önfelédten tapsolnak ehhez az új náciizmushoz és kiírják a homlokukra, hogy „fehérek vagyunk, b?nösök vagyunk, köpjetek le nyugodtan” – erre ébredt a Nyugat, és mert a jólétben elhülyült, ellustult, s mert tökéletesen meg vannak félemlítve a „progresszív” sajtó kivégz?osztagai, valamint a Soros-féle NGO-k és a Soros-féle új igazságszolgáltatási rendszerek által, hát beletör?dni látszik. Otthon pufog magában, nyilvánosan pedig kényszeredett vigyorral az arcán úgy tesz, mintha mindez az övé lenne s ? akarná.

Mibennünk pedig egyre n? az „elkülönb? vágy”, s ha a mindenható nem fordul el t?lünk, ez nem is fog megváltozni. S igazából kiegyeznének mi e mostani birodalmakkal is, ám nincsen kivel kiegyezni jelenleg. Mert akik ma Magyarországon kiegyeznének a Nyugattal, azok mindezt késlekedés nélkül átvennék, és megszokott és örök szolgálalk?ségükkel még túl is teljesítenének minden ?rületet, minden rothadást. Az nem kiegyezés lenne, hanem beolvadás, ráadásul s mindezek felett még a háborúba is. Szóval mindaddig nem lesz kiegyezés, ameddig a Nyugatot és a birodalmakat ezek irányítják. Hogy mondjak egy kézzelfogható példát, amelyben minden benne van – figyelem, kéretek az öveket tényleg bekapcsolni:

„»Csodálatos széderestet tartottunk, amelyen különböz? néz?pontokat és tudományágakat képvisel?, más-más háttérb?l érkez? magyarokkal közösen gondolkodhattunk el a szabadság jelentésén. Boldog pészahot!« – írta David Pressman az amerikai nagykövetség oldalán. A vacsorán jelen voltak még a Magyarországi Zsidó Hitközség Szövetsége (Mazsihisz) képvisel?i, illetve Nagy Ervin színész.”

Tehát: a birodalom helytartója, Pontius Pilatus (Pressman) együtt vacsorál Júdással (Gyöngyösi Márton), velük márt egy tálba a legalja farizeus (Heisler András), s persze ott van a fröccsöntött Heródes is (Nagy Ervin), hogy élénekelje az est fénypontjaként, miszerint „change my water into wine”.

Ne tévedjünk: a birodalom helytartója mindig ezekkel az alakokkal ül le és próbál kiegyezni. Ezek így az örök archetípusok, bizonyítékai annak, hogy mi sem változott kétezer esztendeje.

S bizonyítják azt is, hogy ezekkel nincs kiegyezés.

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Ajánló
